

hilsen en stadig opgang i udgifterne velkommen. Han mente ikke, at budgettet var for stort i forhold til de opgaver, der skulle løses. I øvrigt lå FN's problemer ikke i udgifterne, men i den manglende betalingsvilje hos en del medlemmer. Bidragene kan ikke i sig selv være nogen tung byrde for medlemslandene. — Den danske repræsentant gik imod det russiske forslag vedrørende generalsekretærembedet, budgettets opdeling og en flytning af hovedkvarteret. Hvad angik den geografiske rekruttering inden for sekretariatet, var det hans opfattelse, at problemet med god vilje og uden større vanskeligheder ville kunne løses i løbet af nogle år.

55. FN's operationer i Congo: Udgiftsoverslag og finansiering.

Ligesom for Gaza-styrkens vedkommende deltager østlandene ikke i finansieringen af Congo-operationerne. For at opnå det nødvendige to tredjedels flertal i plenarforsamlingen var flertallet blevet nødt til at acceptere et ønske fremsat fra latinamerikansk side om, dels at disse udgifter skulle opføres på særlige budgetter, dels at den normale bidragsskala skulle modificeres ved nedsættelser for landene med de laveste bidragsprocenter.

15. Generalforsamling havde tidligere bevilget 100 mill. \$ til Congo-operationerne for de første 10 måneder af 1961. Den nødvendige bevilling for de resterende 2 måneder af året gennemførtes i 5. komité og plenarforsamlingen i slutningen af oktober med vedtagelsen af en resolution, i komiteen fremlagt af Ghana, Ceylon, Æthiopien, Liberia, Malaya, Nigeria, Pakistan og Tunis samt nogle vestlige lande. Denne resolution bemyndigede generalsekretæren til at afholde udgifter inden for en ramme af 10 mill. \$ om måneden til formålet i november og december.

I december tog 5. komité spørgsmålet om bevillinger for 1962 til Congooperationerne op på grundlag af en resolution fremsat af Tunis og med Burma, Congo (Leopoldville), Danmark, Æthiopien, Nigeria og Pakistan som medforslagsstillere.

Forslaget gik ud på, at *ad hoc* kontoen for FN's udgifter til operationerne i Congo skulle fortsættes, at generalsekretæren skulle bemyndiges til i 1962 at bruge et gennem-

snitligt månedligt beløb på ikke over 10 mill. \$ til dækning af omkostningerne herved; endvidere at påligne medlemsstaterne et beløb på 80 mill. \$ til formålet for perioden 1. november 1961-30. juni 1962.

Forslaget bestemte endvidere, at de 80 mill. \$ skulle fordeles mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med den sædvanlige bidragsskala, men med den ændring, at mindre velstående lande som i løbet af 1961 havde fået bistand under det udvidede bistandsprogram, ville få deres andel reduceret med 80 pct. for de lavest ansatte og 50 pct. for de derefter følgende på bidragsskalaen. Endvidere indeholdt forslaget en opfordring til den belgiske regering som direkte berørt af situationen i Congo om at yde et betydeligt bidrag.

Under debatten i 5. komité om forslaget var der — i øvrigt på lignende måde som under debatten om Gaza-styrken — forskellige synspunkter om, hvorledes finansieringen skulle ske og udgifterne fordeles.

Østlandene hævdede, at pagtens finansielle bestemmelser kun tog sigte på organisationens administrative eller regulære udgifter, og at generalforsamlingen tilmed ikke havde beføjelse til at bevilge beløb til „fredsbevarende operationer“, fordi dette alene var sikkerhedsrådets sag. Alle afgørelser vedrørende sådanne operationer burde træffes i overensstemmelse med bestemmelserne i pagtens kapitel VII, d. v. s. af sikkerhedsrådet med bistand af militærkomiteen. Da disse lande derfor betragtede vedtagelserne som ulovlige, følte de sig ikke bundet af dem og agtede som hidtil ikke at betale. I øvrigt hævdedes, at operationerne var gennemført imod det congolesiske folks interesser.

Over for dette synspunkt argumenterede andre lande, at de omhandlede poster var udgifter for FN i pagtens betydning, og at medlemmerne var forpligtet til at betale det bidrag til organisationen, der var pålignet dem.

Den danske repræsentant (*Bjørn Olsen*) udtalte om forslaget, at den danske regering i resolutionens opfordring til Belgien om at yde et særligt bidrag ikke så nogen kritik af dette land.

De latinamerikanske lande fremsatte under debatten en række ændringsforslag gående ud på at understrege udgifternes